

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 556

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 august 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 856 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 913 din 5 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	3–4
Decizia nr. 928 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	5–6
Decizia nr. 929 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
741. — Hotărâre privind reorganizarea Comitetului interministerial pentru coordonarea integrării domeniului protecției mediului în politicile și strategiile sectoriale la nivel național	9–11
758. — Hotărâre privind aprobarea transferului managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Săveni de la Consiliul Local al Orașului Săveni la Consiliul Județean Botoșani, precum și pentru desființarea și reorganizarea unor unități sanitare din județul Botoșani	12
762. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	13–15
763. — Hotărâre privind aprobarea plății contribuției României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru participarea la lucrările Comitetului pentru securitatea instalațiilor nucleare, Comitetului pentru reglementarea activităților nucleare și ale Comitetului pentru protecția la radiații și sănătate publică	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 856**

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Gligor Sasu în Dosarul nr. 2.396/257/2009 al Judecătoriei Mediaș — Secția generală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Cristian Ioan Suci, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.396/257/2009, **Judecătoria Mediaș — Secția generală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de inculpatul Gligor Ioan Sasu într-o cauză penală având ca obiectucidere din culpă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11) și art. 53, deoarece lasă prelungirea dreptului de circulație la latitudinea procurorului în faza de urmărire penală, respectiv a instanței în faza de judecată. Consideră că textele de lege criticate ar fi constituționale în măsura în care ar fi interpretate în sensul că, în toate situațiile reținerii permisului de conducere și eliberării dovezii înlocuitoare cu drept de circulație, acest drept este prelungit în mod obligatoriu până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „(4) *Permisul de conducere al conducătorului de autovehicul sau de tramvai, implicat într-un accident de circulație din care a rezultatuciderea sau vătămarea corporală a unei persoane, se reține de către poliția rutieră dacă acesta a încălcat o regulă de circulație, eliberându-se dovada înlocuitoare fără drept de circulație, în situația în care regula de circulație încălcată este una dintre cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. a) și c), sau dovada înlocuitoare cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile, în celelalte cazuri. [...]*

(6) *La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neîncheperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul reglementării obligativității prelungirii dreptului de circulație până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ioan Gligor Sasu în Dosarul nr. 2.396/257/2009 al Judecătorei Mediaș — Secția generală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 913

din 5 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 4 alin. (5)” din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Sabin Bâltac în Dosarul nr. 3.293/98/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că partea Societatea Comercială „Urban” — S.A. din Slobozia a depus la dosar o cerere prin care solicită un nou termen de judecată, deoarece consilierul juridic se află în concediu de odihnă.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de partea Societatea Comercială „Urban” — S.A. din Slobozia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.293/98/2010, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 4 alin. (5)” din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Sabin Bâltac într-o cauză civilă având ca obiect acțiune în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) și art. 126 alin. (3), deoarece stabilirea caracterului irevocabil al hotărârilor prin care sunt respinse cererile de anulare restrânge dreptul de acces la justiție prin eliminarea posibilității de adresare la instanțele ierarhic superioare.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile „art. 4 alin. (5)” din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004. În realitate, autorul excepției critice dispozițiile art. 1 pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, dispoziții referitoare la modificarea art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, Curtea urmând a se pronunța asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul conținut: „Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 126 alin. (3) privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor, iar legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată, conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Sabin Băltac în Dosarul nr. 3.293/98/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat, de altfel, prin decizii precum Decizia nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, și Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, prilejuri cu care a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită „*în condițiile legii*”.

Cu privire la invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, se constată că nici această critică nu este întemeiată, întrucât, astfel cum a stabilit Curtea în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 580 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.111 din 8 decembrie 2005, dreptul la un proces echitabil în materia analizată nu presupune existența unui dublu grad de jurisdicție, această garanție procedurală existând doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în timp ce în celelalte domenii are aplicabilitate textul art. 13 din convenție privind dreptul la un recurs efectiv. Astfel, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (Hotărârea pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 928

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Gabriel Tabără în Dosarul nr. 3.780/236/2010 al Judecătoriei Giurgiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.780/236/2010, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Gabriel Tabără într-o cauză penală având ca obiect o contestație la executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (1), deoarece permite o stabilire arbitrară a regimului de executare a pedepsei pe care urmează să îl suporte deținutul, în sensul că judecătorul delegat ia decizia pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „*in mod exceptional*”, fără stabilirea unor limite, asupra regimului pe care urmează să îl suporte deținutul. De asemenea, consideră că judecarea de către aceeași Comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără ca deținutul să aibă posibilitatea depunerii de probatorii și fără ca această Comisie să cunoască întreaga situație avută în vedere de instanța de judecată care a pronunțat

condamnarea, reprezintă un act de ingerință în competența autorității judiciare, nepermis într-o ordine constituțională guvernată de principiul separației puterilor în stat. În fine, apreciază că se impune înlăturarea sintagmei „*in mod exceptional*”, cuprinsă în textul de lege criticat, întrucât îngrădește nepermis drepturile fundamentale invocate.

Judecătoria Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, dispoziții potrivit cărora, „*În mod exceptional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate*”.

În susținerea excepției, autorul invocă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale menționate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivări similare sau identice.

Așa cum a statuat Curtea Constituțională în Decizia nr. 534 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 27 iunie 2007, scopul Legii nr. 275/2006

constă în stabilirea unui sistem de reguli și criterii care stau la baza executării pedepselor privative de libertate. Potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din acest act normativ, „Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege”.

Astfel, Curtea nu a putut reține încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată decide asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată în parte. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de

executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

Prin Decizia nr. 1.143 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 9 octombrie 2009, răspunzând aceluiași critici referitoare la încălcarea art. 22 alin. (1) din Constituție privind dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei, Curtea a apreciat că aceasta nu poate fi reținută, deoarece vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, potrivit art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, iar nu de comisia din cadrul penitenciarului. În plus, în temeiul art. 26 alin. (8) din același act normativ, împotriva acestei încheieri persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, cadru în care, beneficiind de garanțiile stabilite de lege, poate formula toate apărările pe care le consideră necesare.

În fine, Curtea nu a putut reține nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „*in mod exceptional*”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorul excepției, care susține că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Gabriel Tabără în Dosarul nr. 3.780/236/2010 al Judecătoriei Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 929

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aglaia Wenzel în Dosarul nr. 16.029/197/2010 al Judecătoriei Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.644D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 3.645D/2010 și nr. 3.661D/2010, care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Stan în Dosarul nr. 9.599/197/2010 al Judecătoriei Brașov și de Forsner Arpad Istvan în Dosarul nr. 8.825/197/2010 al aceleiași instanțe de judecată.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.645D/2010 și nr. 3.661D/2010 la Dosarul nr. 3.644D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 28 iulie 2010 și 14 iulie 2010, pronunțate în dosarele nr. 16.029/197/2010, nr. 9.599/197/2010 și nr. 8.825/197/2010, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată de Aglaia Wenzel, Ioana Stan și Forsner Arpad Istvan în cauze penale având ca obiect plângeri împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), art. 15, 16, 20, 21, 24, 51, 52, 53, 124, 131 și 132, prevederilor art. 6, 8, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 4, 5 și 12 din Codul de procedură penală, deoarece limitează în timp momentul la care orice persoană poate face plângere împotriva soluțiilor date de procurorul ierarhic superior. Astfel, în situația în care termenul de 20 de zile a fost depășit, persoana interesată de calea de atac este decăzută din dreptul de a mai contesta soluția în fața judecătorului. Prin urmare, textul creează premisele pentru arbitrar și subiectivism, dând posibilitatea prim-procurorului să nu pronunțe o soluție în termenul de 20 de zile.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, sens în care invocă dispozițiile art. 340 din noul cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, dispoziții care au, în prezent, următorul cuprins: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte

de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15, 16, 20, 21, 24, 51, 52, 53, 124, 131 și 132, ale art. 6, 8, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 4, 5 și 12 din Codul de procedură penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, reținând că prevederile de lege criticate conțin norme de procedură judiciară pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Aceste dispoziții de lege, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiterie în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiterie în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aglaia Wenzel în Dosarul nr. 16.029/197/2010, de Ioana Stan în Dosarul nr. 9.599/197/2010 și de Forsner Arpad Istvan în Dosarul nr. 8.825/197/2010, dosare ale Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

De asemenea, Curtea a reținut că eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

În același sens este și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009.

În fine, prin Decizia nr. 1.392 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 13 decembrie 2010, Curtea a stabilit că „nu poate fi primită teza potrivit căreia justițiabilul nu poate cunoaște momentul din care începe să curgă termenul de decădere instituit de art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât tocmai în alineatul 2 a statuat univoc acest lucru. În sfârșit, prin reglementarea contestată s-a urmărit, printre altele, să nu se tergiverseze în mod nejustificat soluționarea unei cauze penale, așa încât o eventuală nerespectare a dispozițiilor legale potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de 20 de zile de la primire să nu se transforme într-o sancțiune pentru justițiabil, care, într-o atare situație, este obligat să aștepte *sine die* o comunicare din partea celui obligat să rezolve plângerea sa.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la celelalte prevederi constituționale, convenționale și legale invocate în susținerea criticii, se constată că acestea nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Comitetului interministerial pentru coordonarea integrării domeniului protecției mediului în politicile și strategiile sectoriale la nivel național

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se reorganizează Comitetul interministerial pentru coordonarea integrării domeniului protecției mediului în politicile și strategiile sectoriale la nivel național, constituit prin Hotărârea Guvernului nr. 1.097/2001, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Comitetul interministerial*, organism consultativ, fără personalitate juridică, care funcționează pe lângă autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(2) Comitetul interministerial se află în subordinea Consiliului interministerial pentru agricultură, dezvoltare rurală și mediu, conform pct. VIII poziția 4) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În activitatea sa, Comitetul interministerial urmărește respectarea și implementarea obiectivelor și recomandărilor privind integrarea în politicile și strategiile sectoriale naționale, regionale și locale a domeniului dezvoltării durabile și al protecției mediului, astfel cum sunt formulate în Strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene — revizuită, Strategia Europa 2020 — o strategie pentru creștere inteligentă, durabilă și incluzivă, obiectivele de dezvoltare ale mileniului, Strategia națională pentru dezvoltare durabilă — Orizonturi 2013—2020—2030, precum și în concordanță cu alte documente programatice sau politice adoptate la nivel comunitar și internațional în domeniul dezvoltării durabile și al protecției mediului.

Art. 3. — (1) Comitetul interministerial se compune din reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale de specialitate cu atribuții în domeniile: dezvoltare durabilă și protecția mediului, păduri, economie, energie, afaceri externe, agricultură, administrație publică și afaceri interne, transport, sănătate, muncă și protecție socială, dezvoltare regională, amenajarea teritoriului și urbanism, lucrări publice, construcții, turism, apărare națională, securitate națională, cultură, educație, cercetare, statistică și prognoză, reprezentanți din cadrul Departamentului pentru Afaceri Europene, ai altor autorități publice centrale și instituții, cu atribuții specifice în domeniul dezvoltării durabile, precum și ai altor autorități publice centrale și instituții publice cu atribuții privind energia, amenajarea teritoriului și urbanism, lucrări publice, construcții, prognoză, cu responsabilități în ceea ce privește implementarea Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă — Orizonturi 2013—2020—2030, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.460/2008.

(2) Membrii Comitetului interministerial sunt reprezentați la nivel de ministru, secretar de stat sau director general cu responsabilități în domeniu. În situațiile în care aceștia se află în imposibilitatea de a participa la reuniune, reprezentarea se realizează, de regulă, la nivel de director general sau, după caz, de director al structurii de specialitate.

(3) Componenta nominală a Comitetului interministerial este aprobată de președintele acestuia, pe baza propunerilor

formulate de conducătorii autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1).

(4) În funcție de ordinea de zi a reuniunii, oricare dintre membrii Comitetului interministerial poate supune spre aprobare președintelui acestuia propunerea de participare, cu rol consultativ, a unor experți în domeniu din cadrul autorităților administrației publice centrale care au reprezentanți în Comitetul interministerial, precum și din cadrul autorităților/instituțiilor care își desfășoară activitatea sub autoritatea, în coordonarea sau în subordonarea acestora.

(5) Pentru analiza și soluționarea unor probleme tehnice specifice se constituie, după caz, în subordinea Comitetului interministerial grupuri de lucru alcătuite din experți din cadrul autorităților, instituțiilor și organizațiilor, inclusiv neguvernamentale, publice sau private, cu responsabilități în domeniul dezvoltării durabile și protecției mediului, având durată limitată și desfășurându-și activitatea prin convocarea întâlnirilor periodice, ori de câte ori este necesar atingerii scopului pentru care s-au constituit.

Art. 4. — (1) Președintele Comitetului interministerial este conducătorul autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului.

(2) În situațiile în care conducătorul autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului se află în imposibilitatea de a-și exercita funcția de președinte al Comitetului interministerial, acesta delegă responsabilitățile și atribuțiile sale secretarului de stat cu responsabilități în acest domeniu.

Art. 5. — (1) Comitetul interministerial analizează și avizează politicile și strategiile sectoriale sub aspectul integrării cerințelor prevăzute în Strategia națională pentru dezvoltare durabilă, precum și a cerințelor de protecție a mediului, urmărește procesul de evaluare, monitorizare, revizuire și implementare a Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, precum și respectarea obligațiilor de raportare asumate de România la nivel comunitar și internațional în domeniul dezvoltării durabile și al protecției mediului.

(2) Comitetul interministerial exercită următoarele atribuții principale:

a) urmărește integrarea obiectivelor prevăzute în cadrul Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă în politicile și strategiile sectoriale existente în diferite domenii de activitate, analizează și fundamentează propunerile inițiatorilor documentelor menționate și adoptă deciziile necesare în vederea asigurării coerenței în procesul de elaborare și de promovare a actelor normative care vizează dezvoltarea durabilă și protecția mediului de către autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în implementarea Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă;

b) analizează și urmărește integrarea principiilor și obiectivelor privind dezvoltarea durabilă și protecția mediului în cadrul tuturor politicilor naționale, programelor, planurilor,

strategiilor, și analizează conformitatea acestora din punct de vedere al protecției mediului;

c) recomandă responsabilități specifice fiecărei autorități publice centrale și/sau instituții publice, care elaborează documente ce au legătură cu implementarea corespunzătoare a Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă;

d) identifică și promovează instrumentele și mecanismele necesare implementării obiectivelor și măsurilor prevăzute de Strategia națională pentru dezvoltare durabilă și fundamentează propunerile privind îmbunătățirea cadrului legislativ și instituțional, în scopul implementării corespunzătoare a angajamentelor comunitare și internaționale asumate de România în domeniul dezvoltării durabile și al protecției mediului, inclusiv în ceea ce privește obligațiile de raportare la nivel comunitar sau internațional;

e) urmărește implementarea sistemului de evaluare, monitorizare și revizuire a Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, scop în care transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului proiectul de metodologie privind colectarea, procesarea, agregarea și prezentarea corespunzătoare a datelor și informațiilor necesare evaluării implementării și procesului de revizuire a Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, pe baza informațiilor transmise de către autoritățile și instituțiile din cadrul administrației publice centrale și locale;

f) propune autorităților competente măsuri juridice, instituționale, administrative și economico-financiare, după caz, pentru stimularea și accelerarea integrării principiilor și obiectivelor de mediu și dezvoltare durabilă în celelalte politici naționale și sectoriale;

g) propune și recomandă autorităților competente sau, după caz, stabilește măsuri care să asigure conformarea politicilor și programelor de dezvoltare regională și locală cu Strategia națională pentru dezvoltare durabilă și cu obiectivele stabilite prin strategia privind protecția mediului;

h) poate solicita autorităților administrației publice centrale rapoarte cu privire la realizarea obiectivelor Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, pe domeniile de responsabilitate ale acestora, inclusiv prin solicitarea documentelor de planificare strategică, și propune, după caz, revizuirea planurilor de acțiune ale acestora în scopul atingerii țintelor stabilite prin strategie;

i) coordonează elaborarea și avizează setul național de indicatori de dezvoltare durabilă și mediu, precum și setul de indicatori de progres ai Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă și coordonează actualizarea permanentă a setului de indicatori utilizați, în scopul adaptării continue a statisticii la cerințele naționale și al corelării cu datele statistice internaționale, în vederea asigurării transparenței, consistenței, acurateței, comparabilității și caracterului complet al datelor în relație cu cele ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene;

j) emite un aviz consultativ asupra rapoartelor naționale privind stadiul implementării Strategiei de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene — revizuită, a Strategiei Europa 2020 — o strategie pentru creștere inteligentă, durabilă și incluzivă, precum și a altor documente programatice ori politice adoptate la nivel comunitar sau internațional și asigură elaborarea raportului anual privind stadiul implementării Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, pe baza monitorizării indicatorilor dezvoltării durabile conveniți la nivelul Uniunii Europene, precum și a indicatorilor specifici condițiilor României, privind eventuale întârzieri în îndeplinirea țăntelor, precum și cu privire la măsurile propuse în scopul remedierii acestora, incluzând posibile propuneri de ajustare a obiectivelor-țintă pe plan național și a termenelor de realizare, în funcție de situația reală și de prevederile legislației Uniunii Europene relevante în vigoare;

k) emite un aviz consultativ pentru elaborarea planurilor și programelor naționale de acțiune privind schimbările climatice și

energia curată, transportul durabil, producția și consumul durabile, conservarea și gestionarea resurselor naturale, sănătatea publică, incluziunea socială, demografia și migrația, sărăcia globală și provocările dezvoltării durabile, educația și formarea profesională, cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, inovarea, precum și a altor planuri naționale de acțiune, în conformitate cu dispozițiile Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă și cu politicile comunitare și internaționale în domeniul dezvoltării durabile. Avizarea planurilor naționale de acțiune nu exclude, după caz, obținerea actelor de reglementare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;

l) monitorizează și evaluează implementarea planurilor de acțiune și a programelor naționale prevăzute la lit. k), în conformitate cu obiectivele prevăzute în cadrul Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă;

m) emite un aviz consultativ și supune spre aprobare conducătorului autorităților administrației publice centrale competente proceduri privind asigurarea și controlul calității datelor și informațiilor utilizate la stabilirea setului de indicatori de dezvoltare durabilă (naționali specifici și conveniți la nivelul Uniunii Europene), care să cuprindă atât proceduri specifice pentru controlul calității și stabilirea unor criterii privind calitatea, ce urmează a fi parcurse în mod obligatoriu în procesul de elaborare a indicatorilor și a altor date și informații necesare evaluării implementării Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, cât și proceduri pentru asigurarea calității ulterior revizuirii strategiei;

n) emite un aviz consultativ și supune spre aprobare conducătorului autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului proceduri cu privire la procesul de raportare a stadiului implementării Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă și a altor politici, strategii și planuri de acțiune din domeniul său de activitate și transmise către organisme și instituții ale Uniunii Europene sau internaționale, în îndeplinirea angajamentelor asumate;

o) evaluează și urmărește îndeplinirea obligațiilor de raportare privind stadiul implementării pachetului legislativ comunitar „Energie — Schimbări climatice”, scop în care solicită autorităților și instituțiilor competente datele și informațiile prevăzute cu precădere de Decizia 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto și de Decizia 166/2005/CE a Comisiei din 10 februarie 2005 de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto. Furnizarea acestor date și informații se va face fără a se limita la și fără a aduce atingere aplicării dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.570/2007 privind înființarea Sistemului național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră rezultate din surse sau din reținerea prin sechestrare a dioxidului de carbon, reglementate prin Protocolul de la Kyoto;

p) urmărește, formulează recomandări și emite un aviz consultativ cu privire la elaborarea, monitorizarea implementării și revizuirea politicilor, strategiilor și planurilor de acțiune adoptate în scopul îndeplinirii obligațiilor internaționale asumate de România prin ratificarea, aprobarea, acceptarea ori aderarea la acorduri internaționale privind dezvoltarea durabilă și protecția mediului, cu precădere, dar fără a se limita la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992 și ratificată prin Legea nr. 24/1994,

Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 3/2001, Convenția privind diversitatea biologică, semnată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992 și ratificată prin Legea nr. 58/1994, și Convenția pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994 și la care România a aderat prin Legea nr. 111/1998, urmărind implementarea acestora, dar și a altor acorduri internaționale privind mediul atât în mod independent, cât mai ales într-o manieră sinergică și/sau corelată și/sau convergentă cu obiectivele strategice stabilite în Strategia națională pentru dezvoltare durabilă;

q) identifică acțiunile și obiectivele din domeniul dezvoltării durabile și protecției mediului ce necesită asistență tehnică și financiară externă;

r) analizează aspectele cu privire la evoluția politicilor în domeniul dezvoltării durabile și mediului la nivel comunitar și internațional și propune modalitățile de acțiune autorităților competente.

(3) În realizarea atribuțiilor sale, Comitetul interministerial cooperează cu Consiliul Național pentru Mediu și Dezvoltare Durabilă, constituit în baza Legii nr. 158/1999, precum și cu alte instituții și organisme de drept public sau privat având responsabilități în aplicarea obiectivelor și prevederilor celorlalte convenții și acorduri internaționale din domeniul protecției mediului ori alte domenii convergente cu domeniul dezvoltării durabile, ratificate de România.

Art. 6. — (1) Pentru organizarea și desfășurarea activităților Comitetului interministerial se înființează un secretariat tehnic, care funcționează în subordinea direcției cu responsabilități în domeniul dezvoltării durabile din cadrul autorității administrației publice centrale pentru mediu.

(2) Atribuțiile și responsabilitățile secretariatului tehnic se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Comitetului interministerial.

Art. 7. — Regulamentul propriu de organizare și funcționare se adoptă de către Comitetul interministerial la prima sa

reuniune și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 8. — (1) Avizele Comitetului interministerial se comunică Guvernului de către autoritatea administrației publice centrale pentru protecția mediului în termen de 30 de zile de la solicitarea și/sau transmiterea documentelor de politici, strategii, planuri, programe de acțiune în domeniile de activitate ce fac obiectul Hotărârii Guvernului nr. 1.460/2008, precum și al prezentei hotărâri.

(2) Deciziile, recomandările sau propunerile, după caz, ce vizează adoptarea de măsuri privind îmbunătățirea cadrului legislativ și/sau instituțional necesare implementării corespunzătoare a Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, se adoptă de către Comitetul interministerial și se comunică Secretariatului General al Guvernului, autorităților administrației publice centrale pentru protecția mediului, precum și autorităților și instituțiilor publice interesate, în termen de 15 zile de la data adoptării acestora, pentru informarea factorilor interesați asupra evoluțiilor înregistrate și a pașilor ce ar trebui urmați în realizarea obiectivelor propuse.

Art. 9. — Până la data înființării Comitetului Interdepartamental pentru Dezvoltare Durabilă responsabilitățile și atribuțiile prevăzute în sarcina acestuia, stabilite în partea V „Implementare, monitorizare și raportarea rezultatelor”, în special la pct. 4—8 din cuprinsul Strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă — Orizonturi 2013—2020—2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.460/2008, se duc la îndeplinire de către Comitetul interministerial prevăzut de prezenta hotărâre.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 1.097/2001 privind constituirea și funcționarea Comitetului interministerial pentru coordonarea integrării domeniului protecției mediului în politicile și strategiile sectoriale la nivel național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 7 noiembrie 2001, cu modificările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Ion Ariton

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Elena Gabriela Udrea

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Barna Tónczós,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Nicolae Ivășchescu,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul apărării naționale,

Gabriel Oprea

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Kelemen Hunor

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,

Valerian Vreme

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconski

Directorul Serviciului Român de Informații,

George Cristian Maior

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 20 iulie 2011.

Nr. 741.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea transferului managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Săveni de la Consiliul Local al Orașului Săveni la Consiliul Județean Botoșani, precum și pentru desființarea și reorganizarea unor unități sanitare din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 22¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transferul managementului asistenței medicale al Spitalului Orășenesc Săveni — unitate sanitară publică cu paturi, cu personalitate juridică, cu sediul în județul Botoșani, localitatea Săveni, str. Avram Iancu nr. 2, aflat în rețeaua sanitară a Consiliului Local al Orașului Săveni — de la Consiliul Local al Orașului Săveni la Consiliul Județean Botoșani.

(2) Predarea-preluarea se va efectua pe bază de protocol încheiat între autoritățile administrației publice locale prevăzute la alin. (1), în termen de 15 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, potrivit modelului aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 910/2010 pentru aprobarea modelului Protocolului de predare-preluare între direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și autoritățile administrației publice locale și Primăria Municipiului București în vederea transferului managementului asistenței medicale al unităților sanitare publice.

Art. 2. — (1) Se aprobă desființarea Spitalului Orășenesc Săveni, unitate sanitară cu personalitate juridică al cărei management a fost preluat de către Consiliul Județean Botoșani, potrivit prevederilor art. 1.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) se reorganizează ca structură fără personalitate juridică, în cadrul Spitalului Județean de Urgență „Mavromati” Botoșani, unitate sanitară publică cu paturi, cu sediul în județul Botoșani, orașul Botoșani, str. Marchian nr. 91, aflată în rețeaua sanitară a Consiliului Județean Botoșani.

Art. 3. — Structura organizatorică a Spitalului Județean de Urgență „Mavromati” Botoșani, rezultată în urma reorganizării prevăzute la art. 2 alin. (2), se aprobă prin act administrativ al președintelui Consiliului Județean Botoșani, cu avizul Ministerului Sănătății, în condițiile art. 174 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările

și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 2 alin. (1) se preia de către Spitalul Județean de Urgență „Mavromati” Botoșani.

(2) Personalul tehnico-economic-administrativ și de întreținere care își desfășoară activitatea în cadrul unității sanitare prevăzute la art. 2 alin. (1) se preia de către Spitalul Județean de Urgență „Mavromati” Botoșani, cu încadrarea în normativul de personal, sau, după caz, se redistribuie la alte unități sanitare.

Art. 5. — Patrimoniul unității sanitare prevăzute la art. 2 alin. (1), stabilit pe baza bilanțului contabil de închidere la data predării-preluării, însoțit de bilanța de verificare sintetică, contul de rezultat patrimonial, situația fluxurilor de trezorerie, conturile de execuție întocmite pe fiecare sursă de finanțare și celelalte anexe, inclusiv cele care se întocmesc la finele anului, potrivit normelor în vigoare, se preia de către Spitalul Județean de Urgență „Mavromati” Botoșani prin protocol de predare-preluare încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — La data expirării termenului prevăzut la art. 3, poziția 64 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, precum și a Listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București și a listei unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 10 iunie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului —
Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea
în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local
al Municipiului Tulcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea.

Art. 2. — (1) Consiliul Local al Municipiului Tulcea are obligația de a menține destinația imobilelor preluate potrivit art. 1, prevăzute în anexă, pentru desfășurarea activităților de turism pentru tineret și pentru organizarea de tabere școlare.

(2) Consiliul Local al Municipiului Tulcea are obligația de a întreține și de a moderniza imobilele preluate și de a respecta standardele de calitate privind organizarea și desfășurarea activităților specifice.

(3) Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va verifica și va controla periodic, prin Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret, modul de folosire a imobilelor transmise Consiliului Local al Municipiului Tulcea în conformitate cu destinația acestora.

(4) În situația în care în urma controlului se constată că imobilele transmise potrivit art. 1 nu sunt folosite în conformitate cu destinația acestora, imobilele respective revin de drept în domeniul public al statului.

Art. 3. — (1) Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar de la data transmiterii, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Odată cu preluarea imobilelor Consiliul Local al Municipiului Tulcea va proceda, în condițiile legii, la actualizarea valorii de inventar a imobilelor preluate.

(3) Preluarea imobilelor se face cu respectarea situației juridice a acestora, existentă la data transferului dreptului de administrare.

(4) La transmiterea imobilelor se vor preda mijloacele fixe și obiectele de inventar din dotarea acestora.

(5) Odată cu preluarea imobilelor se vor preda-prelua activul și pasivul acestora, conform bilanței de verificare întocmite la data predării imobilelor.

(6) În termen de 30 de zile de la preluarea imobilelor se va proceda la înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate publică în favoarea municipiului Tulcea și a dreptului de administrare în favoarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea, în condițiile legii.

Art. 4. — La intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va efectua modificarea, în mod corespunzător, a anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea în domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea

Tabăra Bididia

Nr. PM.F.	Codul de clasificare	Locul unde este situat imobilul	Valoarea de inventar (în lei)	Denumirea imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
100.598	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	95.058	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Cantină 350 m ² , cărămidă, acoperiș azbociment
100.600	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	72.991	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Cabană tip Covasna, 4 buc., lemn, acoperiș azbociment
100.604	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	130.059	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Cabană tip Bacău, 2 buc., lemn, acoperiș azbociment
100.608	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	26	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Căsuță tip camping, 26 buc., lemn, acoperiș azbociment
100.611	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	76.087	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Căsuțe cărămidă, 6 buc., acoperiș azbociment

Nr. PM.F.	Codul de clasificare	Locul unde este situat imobilul	Valoarea de inventar (în lei)	Denumirea imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
100.614	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	5.980	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Discotecă 200 m ² , cărămidă Nevada, acoperiș azbociment
100.620	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	263.438	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Bazin de înot 2 buc., 900 m ³ , placare marmură
100.624	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	3.326	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Comandament construcție din beton, acoperiș din tablă
100.629	8.29.06	Municipiul Tulcea, Str. Elizeului nr. 70	1.246	Tabăra Bididia	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Tulcea	Domeniul public al municipiului Tulcea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Tulcea	Clădire atelier spălătorie din beton, acoperiș azbociment

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea plății contribuției României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pentru participarea la lucrările Comitetului pentru securitatea instalațiilor nucleare, Comitetului pentru reglementarea activităților nucleare și ale Comitetului pentru protecția la radiații și sănătate publică

Având în vedere rezoluțiile nr. C (96)/REV4/FINAL din 30 aprilie 2009 și nr. C (2004)/132/FINAL din 5 august 2004 ale Consiliului Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă plata contribuției anuale a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pentru participarea la lucrările Comitetului pentru securitatea instalațiilor nucleare, Comitetului pentru reglementarea

activităților nucleare și ale Comitetului pentru protecția la radiații și sănătate publică.

(2) În anul 2011 plata contribuției prevăzute la alin. (1) este în limita sumei de 30.300 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul „Alte transferuri”, și se alin. (2) se asigură din bugetul aprobat pe anul 2011 al Secretariatului General al Guvernului pentru Comisia Națională calculează pe baza raportului de schimb leu/euro în vigoare la pentru Controlul Activităților Nucleare la capitolul 51.01 data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ștefan Găti
Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților
Nucleare,
Vajda Borbála
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 27 iulie 2011.
Nr. 763.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

